

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213205592
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8213205592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Škraba a JUDr. Petra Šama, v právnej veci žalobkyne: J. C., G.. X.X.XXXX, K. C. XX, K., zast. JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou, Hlavná 61, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31 690 904, Garbiarska 2, 040 71 Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/1579/2012 zo dňa 19.1.2012, a o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 1C/252/2013-235 zo dňa 7.4.2016, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len súd prvej inštancie) zamietol návrh žalobkyne na zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom dňa 19.1.2012 pod sp. zn. 3C/1579/2012. Zároveň vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na tamojšom súde dňa 16.7.2013, sa žalobkyňa domáhala zrušenia vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 písm. c) a j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Svoj návrh odôvodnila tým, že jej bol dňa 18.6.2013 doručený rozhodcovský rozsudok, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému do piatich dní od doručenia rozhodcovského rozsudku, istinu vo výške 80,73 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- eur na účet žalovaného, alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal. Rozhodcovská doložka bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve, pričom táto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná, čím došlo k porušeniu jej práv ako spotrebiteľky. Na základe tejto doložky došlo k vydaniu rozsudku rozhodcovského súdu, aj keď rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná. Miesto rozhodcovského konania si jednako jednostranne stanovil dodávateľ, pričom platné dohodnutie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je možné len individuálne.

3. Žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal, že konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je spotrebiteľským sporom a z uvedeného dôvodu podal námietku nesplnenia poplatkovej povinnosti. Najmä namietal, že na strane žalobkyne ide o profesionálku, žalobkyňa mala práve so žalovaným uzatvorenú zmluvu o sprostredkovaní poistenia a podľa pravidiel provízneho systému mala nárok na plnú províziu za uzatvorené poistenie v tomto prípade, pokiaľ by ich klient nezrušil, pričom práve žalobkyňou uzavretá poisťovná zmluva boli zrušená krátko po ich uzatvorení. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že žalobkyňa sa domáha aplikácie ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Na strane žalobcu však vystupuje fyzická osoba, ktorá v čase uzatvárania poisťovných zmlúv

bola evidovaná ako výlučný sprostredkovateľ poistenia. Túto činnosť vykonávala ako sprostredkovateľka poistenia pre žalovaného na základe osobitnej obchodno-právnej zmluvy pod ev. č. XXXXX zo dňa 11.10.2007 od 6.11.2007 (dátum zapísania do zoznamu výlučných sprostredkovateľov poistenia v registri sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vedenom NBS pod reg. číslom Z. XXXXXX). Za túto činnosť dostávala od žalovaného vo vymedzenom období odmenu dojednanú v tejto zmluve, rovnako ako aj za poistnú zmluvu, ktorú uzatvorila sama so sebou v dvojviednej úlohe poistníka i sprostredkovateľa poistenia.

4. Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenia §§ 52 ods. 1, 3, 4, 53 ods. 1, 2, 3, všetko Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia poistnej zmluvy, §§ 1 ods. 2, 40 ods. 1, 2, 43 ods. 1, všetko zákona číslo 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a §§ 10 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 zákona číslo 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nakoniec aplikujúc § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka uzavrel, že poistná zmluva môže mať charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.), či podľa zákona na ochranu spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z., avšak v prípade, ak sa uzatvára medzi dodávateľom - poisťovateľom konajúcim v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra (čo je splnené aj v tomto prípade) a spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a vystupuje ako slabšia strana vzťahu, tzv. priemerný spotrebiteľ, či laik.

5. Sprostredkovanie poistenia je osobitná licencovaná odborná činnosť podliehajúca registrácií vykonávaná pod dohľadom Národnej banky Slovenska, pričom žalobkyňa túto činnosť vykonávala podľa zák. č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia, resp. podľa zák. č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve. Podľa súdu prvej inštancie, žalobkyňa musí preukázať, že spojenie medzi poistnou zmluvou horeuvedeného čísla a rozhodcovskou doložkou, ktorú napáda a výkonom jej sprostredkovateľskej činnosti spočívajúcej v predaji jej identických zmlúv s identickou rozhodcovskou doložkou, ktoré hromadne a odplatne distribuovala, je len zanedbateľné a má nepodstatnú úlohu v kontexte zmluvy.

6. Z výsledkov vykonaného dokazovania podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa dňa 24.1.2008 uzatvorila so žalovaným zmluvu o sprostredkovaní poistenia ako výlučná sprostredkovateľka poistenia, ktorou sa zaviazala dôsledne dodržiavať ust. zák. č. 340/2005 Z. z. pred uzatvorením poistnej zmluvy, t. j. oznámiť klientovi všetky informácie a údaje, ktoré vyžaduje Zákon o sprostredkovaní poistenia, t. j. okrem svojich generálií aj majetkovú účasť a hlasovacie právo na základnom imaní poisťovateľa, postup pri podávaní sťažností a či vykonáva sprostredkovateľskú činnosť výhradne pre túto spoločnosť; ďalej na základe informácií poskytnutých klientom vypracovať písomný záznam potrieb a požiadaviek, ako aj ďalšie povinnosti súvisiace s uzatvorením poistných zmlúv, ktoré sú definované v bode 4.4 Zmluvy o sprostredkovaní. Žalobkyňa v čase uzatvárania poistnej zmluvy bola sprostredkovateľkou uzatvárania poistných zmlúv, ktorú od 6.11.2007 realizovala v prospech žalovaného, na základe obchodnoprávneho vzťahu. Sprostredkovanie poistenia sa vykonáva s cieľom dosiahnutia zisku a zároveň išlo o osobitnú licencovanú odbornú činnosť podliehajúcu registrácií vykonávanej pod dohľadom NBS. Žalobkyňa túto činnosť vykonávala podľa zák. č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia, následne podľa zák. č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, z čoho nepochybne vyplýva, že mala postavenie profesionála v oblasti uzatvárania zmlúv, ktoré žalovaný ponúkal a bola v NBS registrovaná ako sprostredkovateľka poistenia poradcu v danej oblasti pod č. Z. XXXXXX a za túto činnosť dostávala od žalovaného v rozhodnom období odmenu dojednanú v zmluve. Zároveň je nepochybné, že žalobkyňa uzatvárala zmluvu sama so sebou, raz ako odberateľ služby (poistená, poistník) na strane druhej konala za dodávateľa (poisťovateľ).

7. Žalobkyňa v predmetnej zmluve vystupovala ako profesionál, bola plne informovaná o možnosti rozhodcovskú doložku prijať alebo neprijať, musela si byť vedomá, že ak ju prijme, potom aký má rozhodcovská doložka význam pre poistný vzťah. Žalobkyňa na uzatváraní takéhoto typu poistných zmlúv, včítane takéhoto typu rozhodcovských doložiek, aké v tomto súdnom konaní napáda a spochybňuje, založila svoje „privyrobenie si“ a nejednalo sa o sumy zanedbateľné, pričom toto bolo podmienené absolvovaním určitého zaškolenia, ktoré priamo zákon vyžadoval a ukladal žalobkyni vzdelávať sa v danej oblasti (aj sa vzdelávala ako potvrdila vo svojej výpovedi). Navyiac z napádanej

zmluvy (obsahujúcej rozhodcovskú doložku podpísanú žalobkyňou ako osobitné dojednanie k poisťnej zmluve), žalobkyňa od žalovaného získala aj osobitnú províziu (odmena za 01/2008 - faktúra).

8. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná poisťná zmluva nespĺňa definíciu zmluvy spotrebiteľskej v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalobkyňa pri jej uzatváraní nemala postavenie spotrebiteľa, nakoľko konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti ako sprostredkovateľka poistenia pre žalovaného, pričom predmetnú zmluvu podpisovala v dvojvejnej úlohe ako osoba oprávnená uzatvárať poisťné zmluvy v mene žalovaného a zároveň ako osoba poisteného. Preto podľa súdu prvej inštancie predmetnú zmluvu, vrátane rozhodcovskej doložky, nie je možné podrobiť skúmaniu z hľadiska ochrany spotrebiteľa a poskytnúť jej ochranu tzv. slabšej strany. Súd prvej inštancie v tomto poukázal na rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 12C/187/2013 zo dňa 16.1.2014, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.5.2014 sp. zn. 1Co/89/2014 v obdobnej (skutkovo takmer totožnej) právnej veci, pričom žaloba bola rovnako zamietnutá.

9. O trovách konania súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 151 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku vyslovil, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

10. Voči tomuto rozsudku podala žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie, keď mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, nakoľko žalobkyňa bola diskriminovaná ako spotrebiteľ z dôvodu výkonu svojej činnosti sprostredkovateľky poistenia. Aplikácia prax súdov podľa žalobkyne preukázala, že postavenie informovanosť sprostredkovateľov poistenia, je veľakrát na úrovni spotrebiteľa, až absentuje. Žalobkyňa ako sprostredkovateľka nebola žalobcom po celý čas výkonu svojej činnosti informovaná o rozhodcovskej doložke, nebola poučená ako sprostredkovateľ o následkoch, ani o uvedených skutočnostiach neupozorňovala svojich klientov, t. j. iných sprostredkovateľov, s ktorými uzatvárala poisťné zmluvy. Zmluvu podpisovala na jednej strane ako spotrebiteľka a na druhej strane ako sprostredkovateľ poistenia. Postavenie spotrebiteľky nemožno len z uvedeného dôvodu spochybňovať, nakoľko pri uzatváraní poisťných zmlúv nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Zároveň žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že podpisovanie poisťných zmlúv je výlučne formálne za účelom uzatvorenia poisťnej zmluvy bez vedomostí prístúpenia k ďalším doložkám, čo je súdu známe z jeho činnosti. Postavenie žalobkyne ako spotrebiteľky nemožno zmeniť na základe diskriminácie z dôvodu výkonu činnosti sprostredkovateľky poistenia, preto priznanie postavenia spotrebiteľky je dôvodné a tomuto musí zodpovedať aj úroveň poskytnutej ochrany. Na základe uvedeného nepovažovala žalobkyňa rozhodcovskú doložku za individuálne dojednanú a ako takú ju považovala za neplatnú, preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo alternatívne zmenil rozsudok určujúci rozhodcovskú doložku za absolútne neplatnú.

11. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

12. Odvolací súd v zmysle § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku prejednal vec podľa Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobkyne bolo podané pred týmto dátumom. V prípade žalobkyne ide teda o právo na prejednanie odvolania, ktoré jej vzniklo podľa doterajších právnych predpisov, a teda z hľadiska princípu legitímneho očakávania i právnej istoty je treba jeho odvolania prejednať podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy toto bolo podané. V podmienkach právneho a demokratického štátu majú právne normy pôsobiť zásadne do budúcnosti. Princíp právnej istoty je nepochybne neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Súčasťou princípu právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok je aj zákaz retroaktivity, t.j. zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov. Pokiaľ niekto konal a postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný spätným pôsobením právneho predpisu alebo niektorého jeho ustanovenia. Neskorší právny predpis nemôže ukladať povinnosti, resp. meniť právny status subjektu práva spätným pôsobením právneho predpisu, ktorý v čase jeho konania neexistoval a ktorého právnu úpravu nemohol poznať. Subjekt práva už nemôže ovplyvniť svoje práva a právne postavenie nadobudnuté v minulosti. Odvolací súd teda podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľka domáhala jej preskúmania a dospel k záveru, že jej odvolanie nie je dôvodné.

13. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vec prejednal v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že súd prvej inštancie správne zistil vo veci samej skutkový stav, správne vyvodil právne závery a vo veci aj správne rozhodol. Na jeho zisteniach sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania a odvolací súd v plnom rozsahu na jeho zistenia a právne závery odkazuje.

14. Základnou otázkou predmetnej veci je vyriešenie otázky, či rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol a ktorá je upravená v článku 15 Všeobecných poisťných podmienok žalovaného, podľa ktorej všetky vzájomné práva a sporné nároky poistenia budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní, je podmienkou individuálne dojednanou (ako tvrdí žalovaný) a v negatívnom prípade, či zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka) s tým, že rovnakou zásadnou otázkou je posúdenie postavenia žalobkyne, či v predmetnom vzťahu vystupovala ako spotrebiteľka, alebo ako podnikateľka pri výkone svojej podnikateľskej činnosti.

15. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.5.2014 vo veci sp. zn. 1Co/89/2014, ktorý rozhodol v obdobnej (skutkovo takmer totožnej) právnej veci, pričom žaloba bola zamietnutá. Poukazujúc na viaceré rozhodnutia nielen Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale aj Ústavného súdu Českej republiky, napr. č. III.ÚS 470/97, v ktorom uviedol, že v rozpore s princípom spravodlivosti bol odklon od ústavnej rozhodovacej praxe, navyše usmernený opakovanými rozhodnutiami, či stanoviskami Najvyššieho súdu ČR bez toho, aby všeobecné súdy nižšieho stupňa dostatočným spôsobom vyložili dôvody, pre ktoré ustálenú rozhodovaciu prax odmietajú, ako aj napr. na rozhodnutie Ústavného súdu SR I.ÚS 87/93, podľa ktorého „princíp právneho štátu prehlasuje aj Ústava v čl. I. Obsahom tohto princípu je vytvorenie istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď“, ani odvolací súd v tejto veci nemá dôvod, nakoľko bola skutkovo identická s vyššie uvedenou vecou rozhodnúť inak. V predmetnej veci žalobkyňa nemôže byť subjektom ochrany poskytovanej zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa ochrany spotrebiteľa, pretože nemožno oddeliť jej postavenie sprostredkovateľky poistenia, v tomto zmysle podnikateľky, od jej postavenia spotrebiteľky pri uzatváraní predmetného poistenia, pretože pri uzatváraní týchto poisťných zmlúv postupovala sama a vystupovala v oboch postaveniach, ako to napokon správne uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Je nepochybné, že žalobkyňa splnila definíciu podnikania, podľa ktorej podnikanie je sústavná činnosť vykonávaná podnikateľom vo vlastnom mene na vlastnú zodpovednosť, za účelom zisku, keď sprostredkovanie poistenia vykonávala počas zmluvného vzťahu so žalovaným nepretržite ako profesionálka formou osobitne licencovanej odbornej činnosti podliehajúcej registrácii vykonávanej pod dohľadom NBS, najskôr podľa zákona č. 340/2005 Z. z., a neskôr podľa zákona č. 186/2009 Z. z., ktoré jednoznačne definujú jej postavenie profesionála v oblasti uzatvárania zmlúv, ktoré žalovaný ponúkal a bola v Národnej banke Slovenska registrovaná ako sprostredkovateľka poistenia poradcu v danej oblasti pod č. VSP 063765. Rovnakú túto činnosť vykonávala samostatne, t. j. žalobkyňa sa mohla sama rozhodnúť, s kým sprostredkuje uzatvorenie poisťnej zmluvy, ako aj na vlastnú zodpovednosť v prípade, ak poistený vypovie poisťnú zmluvu pred skončením poisťného obdobia, znášala žalobkyňa riziko krátenia provízie a rovnako túto činnosť vykonávala za účelom dosiahnutia zisku - príjmu provízie od žalovaného. Rovnako je potrebné uviesť, že neobstojí argumentácia žalobkyne spočívajúca v tom, že ako sprostredkovateľ poistenia nebola žalobcom po celý čas výkonu svojej činnosti informovaná o rozhodcovskej doložke, nebola poučená ako sprostredkovateľ o následkoch, ani o uvedených skutočnostiach neupozorňovala svojich klientov, nakoľko žalobkyňa v zmysle § 14 zákona číslo 440/2005 Z. z. na to, aby jej bolo povolené sprostredkovanie poistenia a sprostredkovanie zaistenia ako poisťovaciemu agentovi, musela predložiť doklady preukazujúce odbornú spôsobilosť, a to v prípade poisťovacieho agenta tak, ako to vyplýva z § 6 ods. 2 citovaného zákona, musela žalobkyňa spĺňať požiadavky pre stredný stupeň odbornej spôsobilosti podľa § 17, t. j. mať ukončené príslušné odborné vzdelanie, ako aj mať dostatočnú prax tak, ako ju vymedzoval, čo sa týka dĺžky, tento zákon, preto nijako nemôže obstať argumentácia žalobkyne o jej nevedomosti ako sprostredkovateľky poistenia.

16. Touto problematikou sa napokon zaoberal aj Súdny dvor Európskej únie (v rozhodnutí súdu prvého stupňa je nesprávne uvedený Európsky súd pre ľudské práva) v rozhodnutí pod sp. zn. C464/2001, týkajúce sa veci Johan Gruber proti spoločnosti Waag a analyzoval problematiku týkajúcu sa takto špecificky uzatváraných zmlúv, kde osoba čiastočne vystupuje v postavení podnikateľa a čiastočne koná mimo obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento súdny orgán sa prikláňa k záveru, že ochranu osobe v prípade takejto zmluvy je možné poskytnúť len vtedy, ak by spojenie medzi zmluvou a

obchodnou alebo inou podnikateľskou činnosťou dotknutej osoby bolo také slabé, že by bolo len okrajové a malo len zanedbateľnú úlohu.

17. V tomto prípade žalobkyňa pripravila poistenie pre svoju osobu, a teda produkt sa týkal jej sprostredkovateľskej činnosti, pričom navyše jej bolo za toto sprostredkovanie zo strany žalovaného poskytnutá provízia, ktorú by žalobkyňa nemusela vrátiť v prípade, ak by zotrvala v zmluvnom vzťahu so žalovaným, t. j., ak by nedošlo k zrušeniu poisťovnej zmluvy zo strany žalobkyne.

18. Poukazujúc na uvedené nemožno preto prijať ani argumentáciu žalobkyne, že podpisovanie poisťovných zmlúv je výlučne formálne, a to za účelom uzatvorenia poisťovnej zmluvy, nakoľko týmto tvrdením sa vlastne žalobkyňa dostáva do horšieho postavenia, keďže ako sprostredkovateľka poistenia mala z každej uzatvorenej poisťovnej zmluvy províziu, preto jej argumentácia, že tieto poisťovné zmluvy uzatvárala ako sprostredkovateľka výlučne formálne s jediným účelom ich uzatvorenia, bez vedomosti prístupia k ďalším doložkám a rovnako bez informovania odberateľov (poistených), za čo žalobkyňa od žalovaného získala aj osobnú províziu, musí ísť jednoznačne na ťarchu žalobkyne. Odvolací súd preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

19. Pretože odvolací súd nemohol rozhodnúť o náhrade trov odvolacieho konania z dôvodu prekážky vyplývajúcej z ustanovenia § 224 ods. 4 O.s.p., o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rámci náhrady trov celého (prvoinštančného, aj odvolacieho) konania. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie odložil rozhodnutie o trovách konania na dobu po právoplatnosti svojho rozsudku bude o tomto nároku rozhodovať už za účinnosti Civilného sporového poriadku, keď už súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní postupovať v súlade s touto procesnou normou pričom s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP rozhodne najskôr o nároku na náhradu trov konania a následne po právoplatnosti tohto rozhodnutia v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom. V rámci rozhodnutia o náhrade trov konania rozhodne prvoinštančný súd aj o náhrade trov odvolacieho konania.

20. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).